

[Socialministeren.]

at skaffe dækning for pristalsstigninger, må indstille sig på med mellemrum at ajourføre deres forsikringer. Men jeg har ikke ment, at det kunne tages med nu. Der må indledes forhandlinger med forsikringsgrupperne inden for arbejdsgiverne, inden vi kan tale om at ajourføre de gamle erstatninger. Spørgsmålet om dagpengene vil jeg derimod gerne se på i udvalget.

Flere af ordførerne var inde på spørgsmålet om, hvorvidt den foreslåede reguleringsordning er den rigtige. Det ærede medlem hr. Fanger var særlig interesseret i virkningen deraf. Jeg vil gerne sige, at vi kommer jo ud for, at ulykkeserstatningerne og dagpengene med mellemrum må ajourføres efter lønnen. Hvis man alene lader dem følge pristallet, ved vi jo alle, at så følger de ikke med lønniveauet, slet ikke, og meningen må jo være, at erstatning ved ulykke er erstatning for tabet af den aktuelle daglige fortjeneste. Derfor har jeg ment, at det er rigtigt, at vi lader dagpenge og erstatninger følge den almindelige lønudvikling på arbejdsmarkedet. Vi griber ikke ind i den, men vi siger, at sker der forskydninger i den, så følger vi automatisk med på dette område. Som det ærede medlem hr. Holger Hansen sagde, er denne ordning allerede indført vedrørende arbejdsløshederstatninger.

Det ærede medlem hr. Fanger sagde, at forhøjelsen fra 10.000 kr. til 16.500 kr. er en følge af helhedsløsningen. Det er ikke rigtigt. Den regulering, der finder sted her, beror jo på den lønudvikling, der har været, siden vi sidst regulerede, indtil for et år siden. Derimod vil jeg gerne give det ærede medlem hr. Fanger ret i, at når den næste lønportion kommer, vil det automatisk, hvis dette vedtages, give sig udslag i nye forhøjelser. Det er jo en konsekvens af, at ulykkeserstatninger og -dagpenge skal følge den lønbevægelse, der finder sted på arbejdsmarkedet fra tid til anden.

Det ærede medlem hr. Helge Nielsen spurgte, om ikke vi i udvalget kunne se

på spørgsmålet om de søfarendes forhold til ulykkesforsikringen, om man muligvis kunne komme så vidt, at ulykkesforsikringen dækkede sømanden, når han havde fri, eventuelt i udenlandsk havn. Jeg kan sige, at der under socialministeriet bliver nedsat et udvalg, som skal tage spørgsmålet om søfartens sygeordning op til en særlig behandling, altså gennemgå alle de problemer, søfolkene specielt har. Dette udvalg vil komme til at se på disse problemer, så der vil ikke være grund til at foreslå ændringer på dette punkt nu. Vi skal have lov til først at kulegrave problemet. Udvalget vil blive sammensat af nogle embedsmænd, repræsentanter for redere og søfartsorganisationer, for sygekasserne og for direktoratet for sygekassevæsenet. Jeg tror, det er den rigtige vej at gå, og at vi derved virkelig får søfolkernes særlige problemer taget op til behandling.

Jeg er glad for, at ordførerne har taget så positivt på det, jeg vil kalde for grænsetilfældene, altså de tilfælde, hvor man ikke helt kan afgøre, om der er tale om en erhvervssygdom eller en anden sygdom. Det er efter min mening en heldig bestemmelse, at eventuel tvivl skal komme den skaderamte til gode. Vi kommer f. eks. ofte ud for vanskelige grænsetilfælde med silikose og tuberkulose. Silikose er en udpræget erhvervssygdom, mens tuberkulose i almindelighed ikke er det, og vi kan altså komme til at stå og vakle og vakle igennem mange år og ikke vide, hvordan sagen skal afgøres. Vi har for ikke så længe siden været ude for, at vi har arbejdet med en ulykkesforsikringssag, jeg tror en 5-6 år, og ikke kunnet afgøre den, før manden var død og han kunne obduceres, og så viste det sig, at der var tale om en erhvervssygdom. Det kan vi ikke have, og derfor er det rigtigt, at vi nu endelig får slået fast, at tvivlen i grænsetilfælde skal komme den tilskadekomne eller erhvervssygdomsramte til gode.

Det ærede medlem hr. Holger Hansen var inde på spørgsmålet vedrørende regu-